

5 ΜΑΗ

200 χιλιάδες κόσμος κατέβηκε στους δρόμους, στην Αθήνα και αλλού. **Ξηλωμένα πεζοδρόμια, πολύωρες συγκρούσεις, πολιορκία για κατάληψη της Βουλής, βλέμματα οργής, κειρονομίες αλληλεγγύης.** Η μοιρολατρεία, η εξατομίκευση, η απάθεια ξεφτίζει στους δρόμους όπως το κύρος της «δημοκρατίας» και των κουστουματών υπερασπιστών της. **Όμως οι 3 νεκροί εργαζόμενοι της Marfin παγώνουν τα καμώγελα.**

Δεν έχουμε μάθει ποτέ να μιλάμε με όρους «λάθους», «ατυχίας», «παράπλευρης απώλειας». Αυτή είναι η γλώσσα των κατά συρροήν δολοφόνων: των τραπεζιτών, των υπουργών, των στρατηγών, των μπάτσων και των φίλων τους... Δεν έχουμε μάθει να μιλάμε με όρους «προβοκάτσιας», όχι γιατί τέτοιες δεν μπορούν να συμβούν, αλλά γιατί προσπαθούμε να αντιλαμβανόμαστε το πεδίο της κοινωνικής σύγκρουσης με πραγματικούς όρους και όχι συνομωσιολογικούς.

Οι 3 αθώοι νεκροί εργαζόμενοι της Marfin γίνονται πεδίο αγοραπωλησίας ευαισθησίας από όλους αυτούς που καθημερινά και με τον πιο σκληρό τρόπο απαξιώνουν την ζωή και την αξιοπρέπεια ολόκληρων κοινωνικών κομματιών, τις πραγματικές **ομάδες «τυφλής βίας»**: τραπεζίτες, υπουργοί, μπάτσοι εξυμνούν την αξία της ανθρωπίνης ζωής.

Μοναδικός τους σκοπός είναι το **να τραβήξουν τον κόσμο από τους δρόμους** γιατί τους φοβήθηκαν πραγματικά, να γεμίσουν με ενοχές τους διαδηλωτές, **να εγκληματοποιήσουν κοινωνικές πρακτικές αντίστασης, να οξύνουν την καταστολή και να σπείρουν τον κοινωνικό φόβο.**

Ένα τραγικό περιστατικό που χρησιμοποιείται για **να πλήξει με τον κυδαιότερο τρόπο** και με τη λογική της συλλογικής ευθύνης **τον αναρχικό χώρο.**

θα ξανασυναντηθούμε με δάκρυα

Εμείς ξέρουμε καλά πως **η κοινωνική σύγκρουση** στους δρόμους, μιλάει πάντα τη γλώσσα της **αλληλεγγύης, της ευαισθησίας, των ανθρώπινων σχέσεων.**

Ότι οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές **δε διαχωρίζουν την πολιτική στόχευση** και αποτελεσματικότητα μιας εμπρηστικής ενέργειας σε μια τράπεζα **από τη φροντίδα να μην υπάρξουν μέσα σε αυτήν έγκλειστοι άνθρωποι.** Επίσης, ακριβώς επειδή γνωρίζουμε πως για τα αφεντικά (και πόσο μάλλον μεγαλοκαθάρματα τύπου Βγενόπουλου) οι υπάλληλοί τους είναι **αναλώσιμα υλικά** (άρα πιθανά καμιά φροντίδα προστασίας τους δεν θα υπάρχει στα «ευαγή» καταστήματα τους), η επίγνωση αυτή λειτουργεί ως **αποτροπή για οποιαδήποτε επίθεση.** Και αυτό είναι μια αυτονόητη αρχή που τηρείται χρόνια από τους αναρχικούς στις συγκρούσεις στο δρόμο. Οποιαδήποτε άλλο υπονομεύει το πρόταγμα της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης, οποιαδήποτε βία δε συνδιαλέγεται και δεν χειραφετείται από βασικούς αξιακούς κώδικες ελευθερίας είναι εντέλει εκθρική με όσους-ες συνειδητά βρίσκονται σε αντιπαράθεση με αυτόν τον κρεωκοπημένο πολιτισμό του κράτους και των αφεντικών.

Και ο αγώνας για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση μπορεί να αγκαλιάσει μόνο ό,τι ανασαίνει ελευθερία και μοιράζει κειρονομίες ελευθερίας.

Η πορεία της 5ης Μάη άφησε στη μέση μια υπόσχεση: μια υπόσχεση νέων κοινωνικών, αδιαμεσολάβητων, ακηδεμόνευτων συναντήσεων σύγκρουσης. **Η μοναδική απάντηση σε όλη αυτήν την απόπειρα μωδιάσματος των κοινωνικών αντανάκλαστικών για να προωθηθούν τα αντικοινωνικά τους μέτρα με πρόσχημα την «οικονομική κρίση» είναι να συνεχίσουμε να είμαστε στους δρόμους.**

Με οργή. Και άλλη τόσο αλληλεγγύη.

μόνο από τα δακρυγόνα

